

Rigsdagsmændene. Jeg har i min Minister-tid arbejdet hen til, at man ikke bortgav nogen Kollektion, som var paa mindre end 1 200 Kr., det har jeg slaaet fast som Princip. Jeg maa, skønt jeg ikke vil anklage den tidligere Finansminister, min ærede Forgænger, anse det tidligere anvendte Princip, hvorefter man er gaaet til Uddeling af mindre Kollektioner, for forkert, fordi man derved let skaber en Art Proletariat af Kollektører. Jeg har altsaa fastholdt denne Norm af 1 200 Kr., men jeg skal villig indrømme, at det maaske ikke er tilstrækkeligt, men at man burde gaa højere og bortgive Kollektioner, der var større. Man maa imidlertid have mig undskyldt i saa Henseende; naar jeg søges saa meget, som Tilfældet er paa dette Omraade — jeg modtager flere Hundrede Mennesker om Aaret i den Anledning —, og naar Forholdet er dette, at vi bestandig maa bøde paa de smaa Kollektioner, idet vi stadig, naar vi kan, uddeler flere Lodder til dem, som har saa faa — Skylden herfor er ikke min, men mine Forgængeres; — er det vanskeligt at indføre en højere Norm. Jeg tror ikke, det kan tænkes, at jeg skulde vedblive at være Minister saa længe, at det skulde lykkes mig at komme højere eller overhovedet faa alle Kollektioner paa samme Niveau; ganske vist arbejder Oppositionspartierne hen til, at dette Ministerium mere bliver en Institution end et Ministerium; men dette Forhold kan ikke tænkes at fortsættes bestandig, om dette end i Øjeblikket ganske vist nærmest er Tilfældet. Det vil derfor neppe være mig muligt at naa saa vidt. Imidlertid vil jeg gerne overfor Hr. Asger Karstensen og Hr. Laurits Jensen sige, at jeg naturligvis i indeværende Aar vil foreslaa et Dyrtidstillæg til Kollektørerne, og at jeg vil foreslaa det noget højere end det, som gives i Øjeblikket.

N. Neergaard: Den højtærede Finansminister maa ikke have gjort mig den Ære at høre tilstrækkelig opmærksomt efter, da jeg talte, thi jeg sagde udtrykkelig, at jeg vilde ikke anmode Ministeren om at fremsætte Lovforslag, som skulde yde Dækning for de her foreslaaede Udgifter. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg kunde meget vel forstaa, at den højtærede Minister maaske ikke var færdig med sine Forberedelser, og jeg vilde ikke øve noget Pres i saa Henseende. Det, jeg bad om, var, at Finansministeren i Udvalget vilde give Meddelelse med Hensyn til sine Planer om Dækning, og dette Ønske fast-

holder jeg endnu. Jeg føler mig nemlig ikke tilfreds med de Bemærkninger, Ministeren fremsatte fra Talerstolen, de var lovlig summariske, og jeg nærer aldeles ikke Tvivl om, at Finansministeren, naar han spørges i Udvalget, vil aabne lidt mere af sit Hjerte for os, end han gjorde her. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke altid, man havde forlangt Kompensation, det var ikke altid, man havde forlangt Dækning for andre Udgiftslove. Nej, det er det saavist ikke, og det vilde ogsaa være en højst besynderlig og meget pedantisk Rigsdagspraksis, hvis man gjorde det, men vi har altid holdt paa at ville have en rimelig Udsigt til Dækning. I Fjor vedtog vi forskellige store Udgiftslove uden at forlange Dækning for hver Udgiftslov, men det laa i, at vi allerede før Samlingens Begyndelse, i September, havde vedtaget en Række Indtægtslove, om hvilke Finansministeren skønnede og — som det viste sig — skønnede rigtigt, at de vilde indbringe tilstrækkeligt til at dække Udgiften i indeværende Finansaar. Nu skønner imidlertid den samme Finansminister, og jeg er saa høflig at gaa ud fra, at han ogsaa denne Gang skønner rigtigt, at Udgiften vil blive 450 à 500 Mill. Kr., og den højtærede Finansminister vil vel ikke paastaa, at der er blot tilnærmelsesvis Dækning herfor i de Skatter, vi har. Derfor er det et ganske rimeligt og, som det forekommer mig, uafviseligt Ønske fra mit Partis Side, at den højtærede Finansminister siger os noget mere om sine Planer, end han før gjorde, med Hensyn til Dækningen af de store Beløb, som disse Love vil kræve.

Finansministeren (Brandes): Jeg overhørte ikke, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) udtalte, men da han sagde det offentligt, og det let vil komme til at se ud, som om man fra Venstres Side har forlangt en Redegørelse for, hvorledes Dækning skal tilvejebringes for de her foreslaaede Udgifter, forekom det mig nødvendigt at udtale de Ord, jeg sagde.

Det ærede Medlem siger, at jeg ikke kan mene, at der er Dækning for den store Udgift, som jeg har nævnt som mulig eller rimelig — jeg kan jo ikke sige mere — i indeværende Aar, og han spurgte, hvorledes jeg vilde tilvejebringe Dækning for denne Udgift ved nye Skatter. Det ærede Medlem, som er gammel Finansminister, ved vel nok, at det vilde være mere end vanskeligt for ikke at sige